

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato:

Kontor: Regional sundhed

J.nr.: 2003-12140-54

Sagsbeh.: SEB

Fil-navn: Dokument 6

Besvarelse af spørgsmål nr. 2 (L 140), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 7. februar 2006

Spørgsmål 2:

"Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 30. januar 2006 fra Knud Aage Mørch, jf. L 140 – bilag 4"

Svar:

Knud Aage Mørch, der er far til to skizofrene patienter, anfører blandt andet, at en lovgivning som foreslået af regeringen om tvungen opfølgning efter udskrivning ville have hjulpet hans søn til at forblive i medicinsk behandling gennem længere perioder, således at han havde undgået det store antal tilbagefald og dermed det i forbindelse med tilbagefaldene stadigt fremadskridende forfald.

Beretningen fra Knud Aage Mørch, der som pårørende har problemet helt tæt inde på livet, illustrerer tydeligt det alvorlige problem, vi står overfor, nemlig behandlingen og omsorgen for de patienter, som måske uden sygdomserkendelse eller sygdomsindsigt overlades til sig selv og får lov til at synke dybere og dybere ind i deres sygdom, indtil psykiatrilovens kriterier for tvangsindlæggelse er opfyldt, og politiet atter efter lægens anmodning kan hente patienten med tvang.

Familien Mørchs historie er desværre ikke enestående. Det ligger fast, at alt for mange patienter gang på gang bliver så syge, at de bliver tvangsindlagt med politiets hjælp. I alt 249 patienter blev i 2004 indlagt med tvang for 3. gang eller mere inden for en treårs periode. Seks af disse patienter blev indlagt for 10. gang eller mere i en treårs periode.

Vi står altså i dag i den situation, at vi har en gruppe patienter, som har god gavn af den antipsykotiske medicin, som de bliver behandlet med under indlæggelsen på den psykiatriske afdeling. Vi ved, at de, når de tager medicinen, bliver apsykotiske og dermed får grundlag for at leve et værdigt liv. Vi ved imidlertid samtidig, at en lille del af disse patienter, som er målgruppen for den foreslåede ordning om tvungen opfølgning efter udskrivning, når de bliver udskrevet, konsekvent stopper med at tage medicinen, som de har god effekt af. Så starter den onde spiral igen. Patienten bliver herefter uden den nødvendige medicin forudsigeligt på ny så dårlig, at vedkommende på ny skal indlægges på afdelingen, eventuelt med politiets hjælp.

En patient kan kun blive omfattet af den foreslåede ordning med tvungen opfølgning, hvis lægen positivt ved, at vedkommende har gavn af behandlingen med den medicin, som patienten skal tage i den tvungne opfølgning og samtidig har erfaring for, at patienten konsekvent ophører med at tage medicinen, når vedkommende bliver udskrevet fra den psykiatriske afdeling.

Der er endvidere i lovforslaget opstillet strenge kriterier, der skal sikre, at kun de patienter, der efter indlæggelsen konsekvent ophører med at tage den medicin, de havde gavn af under indlæggelsen, bliver omfattet af ordningen. Det fremgår således som ét af de tre objektive kriterier, der foruden det subjektive kriterium i § 13 d, stk. 1, skal være opfyldt, før der kan etableres tvungen opfølgning, at patienten i de seneste 3 år forud for den aktuelle indlæggelse skal have været tvangsindlagt mindst 3 gange.

Lovforslaget giver således, som efterlyst af Knud Aage Mørch og mange andre pårørende, mulighed for at bryde denne onde spiral med det store antal tilbagefald og at etablere en stabil medicinering af patienten i en periode efter udskrivningen og dermed konsolidere det behandlingsudbytte, der er opnået under indlæggelsen.